

Jedinec z úplné a funkční rodiny je v osmnácti letech v podstatě dospělý člověk, který má zkušenosti, informace a prožitky. Riskuje, poznává a osamostatňuje se, ale i když se mu první pokusy „vlastního života“ nezdaří, zjistí, že ještě není ten správný čas odejít z domova, vždycky se může vrátit domů. S „dospělým“ jedincem, který právě opustil dětský domov či výchovný ústav je to jiné. Opustí jediný „domov“ a když se zmýlí, nemá se kam vrátit. Je nutností, aby mu ještě někdo pomohl dál, ale jeho „domov“ se uzavřel dovršením osmnáctého roku. Kdo nabídne pomoc takovému člověku bez rodinného zázemí, bez jistoty a opory a v neposlední řadě i bez finančního zabezpečení? Pro zmapování a nastínění řešení této problematiky jsem si vybrala místo svého bydliště – Český Brod a jeho okolí. Zajímalo mě, kdo zde nabízí pomoc mladým lidem, kteří opustili dětský domov či výchovný ústav. A jak se vyvíjejí osudy těchto mladých lidí, kteří si musejí najít své místo ve společnosti a zařídit si svůj vlastní život.